

W NIEDZIELĘ I NIA 2. LUTEGO 1806.

Z powszechnym tutejszey publiczności żalem dokonał życia swego na dniu 18 Stycznia JW. FX. Józef Olechowski, Biskup Uranopolitański, Suffragan, Archidyakon Krakowski, Kawaler orderu S. Stanisława w roku wieku swego 71. — Życie tego Męża nie tak w lata długie, iako raczey zasług pełne było, któremi i Kapitułę Krakowską zaszczycił, i w całej niegdyś obszerney tutejszey Dyecezyi pamięć ich najstodszą zostawił. — W młodości, obrawszy sobie stan duchowny, starał się usposobić do niego przez te czyste i wielkie światło, które razem mędrca serca i rozumu formuje. — Talenta szczęśliwe, któremi od natury był obdarzony, ułatwiły mu drogę do tak wielkiego zaszczytu. — Procz nauk Religii i praw kościoła, stanowiących w Kaptanie pierwszą umiejętność, Geniusz Jego szukał dla siebie żyru w tych wszystkich wiadomościach, których przyiemność z użytecznością złączona, prawdziwe pożytki oświecenia wydaje. — Nie było więc nauki, któreyby ciekawość Jego nie wysledziła, a dla tych całego siebie oddał, których potrzebowały obowiązki, iakie On w czasie, będąc aterech Biskupow Krakowskich radą, pomo-

cą i władzy ich Zastępcą, na siebie przyymował. — Kajetan Sołtyk, Xzę Biskup Krakowski, pierwszy umiał ocenić piękne Jego przymioty, i zdatności Jego obszerne do zastęgiwania się pole otworzył. — Od Niego za Auditora Biskupiego wybrany, chwałę najlepszego Dyecezyi rządu Biskupowi swemu ziednał, a sam przesłał na świadectwie powszechnego szacunku. — Położył w nim zaufanie swoje i Xzę Michał Poniatowski, Biskup na ten czas Płocki i Administrator Dyecezyi Krakowskiej. — Po postąpieniu z Katedry Płockiej, na Archikatedrę Gnieźnieńską Xcia Michała Poniatowskiego, chwała światłego zarządzania Dyecezyą Krakowską samemu Olechowskiemu była zostawiona, gdy w r. 1785 Administratorem iej z zupełną władzą był ogłoszony. — W tym to szczególnie czasie, obowiązki Biskupie na Osobę Jego przelane, zajmowały wszystkie momenta dni Jego, którym On nie pozwolił inney przyiemności i zabawy, procz pracy. — Zarządzenia przez Niego w Dyecezyi czynione, miały zawsze cechę światła, sprawiedliwości i umiarkowania, trafiały więc zawsze do przekonania tych którzy ie wykonać obowiązanemi byli. — E-

dukacya młodzieży do duchownego stanu powołaney, w Seminarjach Dyecezalnych formiającej się, troskliwość Jego najwięcej zajmowała. — Nietylko więc zaprowadził do nich nauki z szkolnych zawitości oczyszczone, i prawdziwe światło rozszerzające; nietylko w wyborze nauczycielow największej przezorności użył, ale nadto zrobiwszy fundusz na 12 Kleryków w Seminarium Dyecezalnym Krakowskim na Stradomiu, Imię swoje w xiędze Dobroczyńcow publiczney wystugi, ręką wdzięczności zapisane obaczył. — Przyjaciel nauk, dawał najpierwszy przystęp do szacunku swego Kapłanom uczenym, talentom ich podawał okazyje dystrykcji, powagą władzy wspierał, i losem ich najwięcej zatrudniał się. — Wstęp na Katedrę Krakowską Xcia Biskupa *Turskiego* i chwalebne przez lat 9 zarządzenie Dyecezyą, daty *Józefowi Olechowskiemu* czas spoczynku, którego tak bardzo sily Jego ciągłą pracą zwądlone potrzebowały. — Po śmierci Xcia Biskupa *Turskiego* w r. 1800 zapadłey, Kapituła Krakowska mając sobie pozwolony wybór Administratora Dyecezyi, na czas wakującej Stolicy, wyborem swym zaszczycił *Józefa Olechowskiego*, który miał dosyć bydź tym, czym był, aby się najgodniejszym tego wyboru okazał. — Znalazł Dyecezyą najlepiej urządzoną terażniejszy Jey Pastierz *J.W. Feńdrzey Rawa Gawroński* Biskup Krakowski i *J. C. i C. K. Mci Tayny* Konsyliarz. — Znany ten z dobroci swey Biskup, dochował do zgonu tego Męża, niezmienną swą przyjaźń i szacunek dla Nięgo. — *Józef Olechowski* w zastugach swoich stanął na stopniu tej wielkości, przed którą sama zażdrość klęknąć powinna. — Zgon Jego najślachtetniejszym czynem dobroci serca odobionym został, któremu cierpiąca ludzkość przez lzy tylko wdzięczno-

ści wyplacać się będzie. — Nie dosyć mając na tym, że dawniey fundusz szpitala *S. Łazarza* w Krakowie na *Wesołej*, 60,000 Zł. pol. pomnożył; że na utrzymanie Kapelana tegoż szpitala 12,000 Zł. pol. z majątku swego wyznaczył. że w gwałtownych potrzebach fiarot i chorych w tym miejscu publiczney litości zoftawionych, dobroczynną i pierwszą był dla nich pomocą; ostatnim woli swoiey rozrzązeniem tenże szpital w trzeciej części pozostatego po sobie majątku dziedzicem czyniąc, szczście Jego razem z familią swoją porównał. — Czas zagadza pamięć wielkich czynow, o których marmury znać dia, lecz kiedy ludzkąść dobroczyńcę swego opowiada, głos ten w ten czas dopiero umilknie, gdy ludzi zabraknie. — Taka tu pewność nieprzeżytey chwaty dia *Józefa Olechowskiego*! . . . Dzień pogrzebu ciata Jego był dnim smutku wielbiącey do publiczności. — Zaszczycił obrządek ten Celebra *J.W. JX.* Biskup Krakowski w przytomności Kapituły swoiey, duchowieństwa, Familii, przyjaciol i licznie zgromadzonego ludu. — Familia pozostata, a na iey czele będący *Kazimierz Olechowski* *C. K.* Trybunału Szlacheckiego Krakowskiego Konsyliarz, chcąc okazać w dachu Religii oddzielny dowod przywiązania i wdzięczności dla ukochanego zmarłego Brata, powtorne uroczyście żałobne nabożeństwo, na dniu 30 Sycznia w Kościele *JJ. XX.* *Miłyonarzow* dopetrła, w czasie którego *JX.* *Piasacki*, Pleban *Ludwinowski* mając kazanie o duchu Chrześciańskiej dobroczynności, ożywił pamięć wdzięczności w sercach tych wszystkich, dla których *Józef Olechowski* dobroczynnym bydź umiał.

Z Wiednia d. 25. Sycznia.

Gubernator Morawii i Szląska, *Herabia Prokop Lazański*, oznajmił dobrym i przy-

chylnym jego rządowi powierzonym mieszkańcom, o zawartym pokoju przez następującą odezwę:

Dobrzy Mieszkańcy Morawii i Szląska! Czas cierpienia już przeminął, Najłaskawszy Monarcha przywrócił nam pokoy! Żadna o fiara nie była dla niego wielka, aby tylko wiernych swoich poddanych od spustoszeń wojny uwolnił. Spokojność i porządek nastąpią więc na miejsce trwogi, i obawy o życie i własność. Przez ożywiająca wszystko czynność, przez wzajemne wsparcie, przez nieustającą staranność rządu zagoją się prędko rany wojenne, i wkrótce Morawia i Szląsk powrócą do dawnego kwitającego stanu. Przez wytrwałość w znoszeniu wielorakich cierpień, przez wierność i przywiązanie do ich powszechnie kochanego Monarchy, okazały wszystkie stany, wszystkie klasy mieszkańców Morawii i Szląska na nowo, że patryotyczny duch ich przodków, poświęcenia ochoczo krwi i majątku za Monarchę i oyczyznę, w nich nie wygasł. Ocznym był świadkiem najlepszy Monarcha waszego cierpliwie znoszenia wielorakich przykrości, waszey gotowości w przytrafnym dostarczaniu połączonej armiiom żywności, wielorakich dowodów waszey wierności i przywiązania do jego Świętej Osoby. Wasz kochany Cesarz widział sam działających niezachwianych w wierze Morawianow i Szlązakow. Najpiękniejszey nagrody stałicie się uczestnikami, gdyż w Oycowskim jego sercu nigdy nie wygasił pamięć waszey wierności. Zaręczam wam to, ślachtetni, życzliwi i wierni Mieszkańcy Morawii i Szląska, zaręczam wam to i czynią pomoc w imieniu Najlepszego Monarchy. Wśród szczęku jeszcze oręża poczynił już starający się bezustannie Monarcha o dobro swoich poddanych potrzebne środki,

aby przez dowoz z pobliskich prowincy, przez ułatwienie komunikacyi zapobiedz, zwyczajnym skutkom niszczącej wojny, niedostatkowi i zbytney drogości. Po zawartym pokoju najpierwey myśl zwrcił na ulzenie nędzy dobrych poddanych, najpierwszy wydał rozkaz, aby go dokładnie uwiadomić o stanie i potrzebach wiernych jego Morawianow i Szlązakow, aby tam, gdzie potrzeba nagłej pomocy, zaraz ją uczynić, a tam, gdzie nie ma nagłego niebezpieczeństwa, aby mu podać środki do przywrócenia u was obfitości. Ślachtetni i dobrzy Morawianie i Szlązacy! Któryż z was nie pomni przy tych dowodach staranności i miłości Waszego Monarchy, na jego cierpienia! Któryż z was niespodziewa się lepszey przyszłości! Któryż z was nie czuje nowey siły, nowey odwagi do przyłożenia się do ogólnego dobra, do wsparcia uciśnionych współziomkow. Dopełniłem już rozkazow najlepszego Monarchy; już wystąłem kommissarzow, na których gorliwości, zdatności i rzetelności zupełnie polegać mogę, dla wywiedzenia się dokładnie o stanie obywateli i poddanych, i doniesienia mi zaraz gdzie nagłej potrzeba pomocy. Wkrótce obiadę same okolice, które najwięcey ucierpiały, i każdy cierpiący może być pewnym śpieszney pomocy. Nie zimnieyszem atoli zapewnieniem oczekiń także po dobrych Mieszkańcach Morawii i Szląska, że tylko prawdziwie cierpiący szukać będą pomocy, że ochoczo uczynią zadosyć moim rozrządzeniom względem wzajemnego wsparcia, że postawią mnie w stanie do wykonania rozkazow najlepszego Monarchy, że za ich przyłożeniem się zoaydę najpiękniejszą nagrodę moich usiłowań, w przyczynieniu się do dobra każde-

go z osobna i wszystkich w ogóle. W Brynie d. 16 Stycznia 1806.

Z wyraźnego J. C. i C. K. Mci Naytaskawszego rozkazu.

*Prokop Hrabia Lazański
Morawsko-Szląski Gubernator.*

D. 18 t. m. po godzinie 9 z rana weszły znowu do tutejszey stolicy C. i C. K. woyska, na których czele znajdował się Arcy Xzę Jmc Karol, wraz z Arcy Xżętami Jchmość Janem, Ludwikiem i Maxymilianem.

Do rozdanych niedawno nagrod przydać jeszcze należy, że Arcy Xzę Jmc Jan otrzymał od J. C. i C. K. Mci krzyż komandera, Roslyski Jen. leitnant, Goloutszew Kutusow wielki krzyż, a Półkownik Baron Moor od regim. Hellen-Homburg, i poległy potem na placu boju Roslyyski Kapitan Tieffenhauseu mały krzyż orderu woyskowego Maryi Teresy.

J. C. i C. K. Apostolska Mość raczyt naytaskawiey pozwolić Arcybiskupiey katedrze Ołomunieckiey, która przez swoją przychylność w przykrych czasach do Najjaśniejszego Domu panującego zasłużyła sobie na chwalebny przydomek *wierney*, i jedna w całej Austryackiey Monarchii ma prawo odbierać sobie Arcybiskupa, aby iey kanonicy zamiast dotychczasowego wielkiego katedralnego znaku nosili mały w dziorce guzikowey, a wielki na lewey łpiersi w szytey gwiazdzie, z napisem na około S. Wacława patrona Czeskiego i Monarchow, którym ta katedra winna swoje względy, to jest: Maryi Teressie, Jozefowi i Franciszkowi II. i z przydomkiem *wierney*. Przy tem raczyt J. C. K. Mość zasłużonych w tey katedrze Tadeusza Hrabie Trautmannsdorfa-Weinsberg, Biskupa Konigsgratzkiego i Sufragana Ołomunieckiego,

i Oficyała Ołomunieckiey dyecezyi Aloyzego Hrabie Kollowrota wynieść naytaskawiey do godności tajnych nadwornych Radcow.

Z Petersburga d. 4. Stycznia.

Przedwczoray towarzystwo Filarmoiczne grało wielki koncert na korzyść wdow i sierot po zmarłych muzykach pozostałych. Grauo Himmelsa *Te Deum*, a Rone dał koncert na skrzypcach. Imperator posłał do kasy towarzystwa 1000, a Imperatorowa matka 300 rublow. Wielu prywatnych znaczne uczynili składki.

Dowoz żywności w terażniejszey zimie jest obfity, co pochodzi z dobrego urodzaju i porządku rządowego.

Jenerał Hr. Buxhöfden był tylko lekko raniony w bitwie 2 Grudnia.

Z Paryża d. 13. Stycznia.

Słychać, że Marszałek Berthier i Bernadotte wyniesieni będą do godności Xżęcey.

Utrzymują, że za pośrednictwem dworu Pruskiego zaczną się umowy o pokoy między Francją i Anglią.

Król Hiszpański, który ma już 57 lat, przyszedł do zupełnego zdrowia z słabości, którey niedawno podpadł.

Oczekuiemy ważnych wiadomości z Neapolu. Dwor tamteyszy nie mały nabawił się niespokoyności.

Xzę Borghese powrocił od wielkiej armii d. 10 t. m.

Mowią o powiększeniu Senatu, podzieleniu go na 2 izby, i utworzeniu nowych urzędow.

Magistrat Tuloński uchwalił, że plac tameczny S. Piotra będzie nazwany placem Aufterlitzkim.

Trubunat uchwalił przyjęcie Cesarza w całym swoim składzie, równie iak i Senat.

W różnych miejscach Genujskich porwali się mieszkańcy do broni. Ale Arcypodskarbi wezwał ich do spokojności. Niechcieli aby część ich milicyi tak była użyta jak wojsko zwyczajne. Arcypodskarbi wyraził w swoim wezwaniu, że już nastąpiła potrzeba gromienia nieprzyjaciół i że on uda się wnet w te okolice, któreby się mogły zdać uwięść do buntu.

Xzę Józef ie chał z Paryża na Fontaineblau, i mowią, że pojechał do Włoch.

Wydał Cesarz wyrok uchwalający trzy domy do edukacyi cerek członkow legii honorowej. Gdzie te domy będą, późniejszy wyrok oznaczy. Koszt na to, łożony będzie z dochodow legii honorowej. Domy te zostawac będą pod najwyższym dozorem W. Kanclerza legii, a w każdym będzie 100 panienek. Niemogą bydź przyjęte, jeżeli 7 lat nie skończyły, lub im 10 lat minęło; corki atoli tych członkow legii honorowej, którzyby popłynęli do osad, lub posli do wojska, mogą bydź i później przypuszczone, jeżeli im matki pomarły. W. Kanclerz ułoży i poda niezwłocznie Cesarzowi projekt względem czasu zostawania tych panienek po domach edukacyi, wewnętrznego w nich rządu i edukacyi, tudzież wyposażenia wychodzących z nich panienek.

Z Ratyżbony d. 15. Stycznia.

Onegday poseł tuteyszy Pomeranii Króla Szwedzkiego P. Bildt podał następujące oświadczenie:

” J. K. M. Szwedzka zalecił niżej podpisanemu, aby oświadczył seymowi Rzeszy Niemieckiej, iż bezprawia codziennie od różnych członkow Rzeszy przeciwko konstytnicyi popełnione, pomimo zaprzyśięzonego posłuszeństwa, muszą oburzac zasady honoru i sławy. J. K. M. od dawna przepowie-

dział nieszczęsne skutki niezgody pomiędzy członkami Rzeszy panującej, iakoteż i wypadki braku ostrożności. Myśli i zasady J. K. Mci aż nadto są znane, aż nadto często seymowi przełożone bywały, aby ie teraz powtarzać wypadało, a zwłaszcza teraz gdy nie wypada mowić ięzykiem honoru, tym mniej trzymać się iego prawideł, aby bydź wystuchanym. J. K. M. sądzi teraz, żeby się to niezgadzało z iego honorem, aby od tego czasu miał iaki udział w seymowaniu Rzeszy dopoki iey uchwały będą zależały od wpływu uzurpacyi i egoizmu. Podpisano w Ratyżbonie d. 13 Stycznia.,

v. Bildt.

Z Genui d. 28. Grudnia.

Wszystkie listy z Toskanii i kraioiv Pańskich donoszą, iż Francuzi szybko maszerują ku Neapolowi. Kardynał Ruffo nieprzyjął dowodztwa, które mu dawano nad popolitym ruszeniem w Neapolu.

Ogłoszono tu odezwę Arcypodskarbięgo państwa do mieszkańcow Salso, Maggiore, Vigoleno, Lugognono, Castello, d'Arquata. Oto są niektóre z niey wyjątki:

” W głębi Niemiec, w pośród zwycięstw, Cesarz trudni się waszym szczęściem, i polecił mi zaprowadzić uwas nowe w tym celu urządzenie; lecz sztyśzę z waszych siedlisk krzyki buntownicze! i dowiaduję się, i żeście się porwali do broni! Czegoż żądacie? co jest za pobudka tych poruszeń? Może, iż część waszey milicyi została przypuszczoną na moment do sławy, i do korzyści służby porządney; każde z waszych dzieci, w każdym miejscu, iakikółwiek sprawuje urząd, życie bez niebezpieczeństwa, bez trudow dobrze jest karmione, dobrze płatne, pod rozkazami Xcia, czczonęgo przez tych, któremi dowodzi, stroża drogięgo składu, który mu Ce-

sarz powierzył, a który odpowiada pokoiowi, którego pragniecie; chcecież mu ubliżyć chwały, którą mu wszyscy Francuzi przyznają! Powiedziano wam może, iż was wesprą Austriacy, Rosjanie i Anglicy; lecz nieprzyjaciele! oszuci was łudzą, a rozbójnicy chcą was spolnikami swych zbrodni uczynić, dla uniknienia zemsty ustaw. Oddzielcie waszą sprawę od ich; wypędźcie ich od siebie; bądźcie takimi, iakimiście byli, wróćcie do porządku, bądźcie powinomi na głos honoru i powinności. Ah! nie przymuszajcie mię, abym przestał być cierpliwym, i abym użył środków, które uznaję za sprawiedliwe! Zważcie niebezpieczeństwa, które wam grożą. Siła zbrojna otoczy was, iak tylko słowo wymówię, winny czy nie winny razem ucierpi. Powróćcie zaklinam was do waszych siedlisk, dopoki jeszcze jest czas, bądźcie posłusznymi na głos Ojca. Za kilka tygodni przybędę wpośród was, wysłucham waszych uzaleń, i zastanowię się wraz z wami nad zapewnieniem wam szczęścia. Starajcie się bym już więcej niewiedział nic, coby mnie bolało, i abym widział wszędzie dowody waszego ulegania i abyście odpowiedzieli mię cierpliwości.

Odnieższego Renu d. 12. Stycznia.

Donoszą, iż wojska Roslyyjskie, i Angielskie, opuszczają Hanower.

List jeden z Embden pod d. 4 t. m. zamyka eo następnie:

"Szalupy armatne Hollenderskie, które słaą przed Delzyl, zgwałciły neutralność Elby, zatrzymawszy i wziąwszy w niewolą, dowodzącę Angielskiego bryga Manby, który był na tej rzece. Też same szalupy opanowały inie niektóre statki, które słały przy Embden przy lewym brzegu Emzy. Wysłano gońca do Berlina z doniesieniem o tem zdarzeniu."

Z Sztokolmu d. 10. Stycznia.

Wiadomo, że d. 17 Sierpnia zeszłego roku rozkazał J. K. Mość budować nowy port przy Helfsiaborg. Teraz wyznaczona jest do tego osobna dyrekeya, której członkami są Hrabia Routh, Baron Toll, Jenerał gubernator Schonen, Szambelan Eopingen, Burmistrz Ståble, kupcy Möller i Maltberg, i piekarz Flyborg.

Wczoray wieczorem wybuchnął na przedmieściu Sądskiem pożar, całmu przedmieściu grożący, który przecie szczęśliwie ugaszono bez znaczney szkody, spaliło się 3 konie i t. d.

Liczba Szwedzko Pomorskich okrętów na końcu r. 1804 przysła do 400; nowowubudowanych było 34.

Z krol. Szwedzkiej główney kwatery w Boitzenburgu d. 20 Sycznia.

Jak skoro J. K. Mość tu d. 13 przybył, natychmiast Jenerał Sparre został wysłany do Schwerinu do Xcia Meklemburskiego z piśmie donoszącem o weyściu Jego Kr. Mci z eżęścią swego woyska do Meklemburskiego krain.

Xżę na to odpowiedział, iż chce odlać swoją unieżoność J. K. Mci w główney kwarterze, do której jest spodziewany na d. 18, a J. K. Mość kazał uczynić przygotowania do przyięcia tego gościa. O ćwierć mili od miasta Jenerał Hr. Gustaw Wachtmeister z sztabem głównym, spotkał Xcia, i iechał za iego powozem przez miasto.

Między towarzyszącymi Xciu był Oberjägermeister Lübe i Major Boddin.

Przy bramie miasta spotkał Xcia Jenerał Baron Boye, a w domu, gdzie mieszka sam Krol, przyjmował go Hrabia Stenbok i cały dwor. Xżę udał się potem do swey kwatery, gdzie stanęła straż z regimentu gren-

dzierow. O godzinie 1 odwiedził Xcia dworcywilny i wojskowy, pozem Xcąż iadł obiad u stołu Królewskiego

Po obiedzie, gdy się Xcąż miał do wyjazdu, po odbytem wprzod pożegnaniu, J. K. Mość oddał mu wizytę, i powtórzył jeszcze raz zapewnienie swey przyjaźni i szacunku, o czem tak sposób myślenia Xcia, iako też szczególniejszy sposób, jakim wojska Szwedzkie w Meklemburskim przyymowano, nie każą wątpić.

Od brzegow Menu d. 14. Stycznia.

Elektor Helleński powrócił do Kassel d. 6 t. m. Obiął on znowu dowództwo nad połączonym wojskiem Pruskim i Helleńskim.

Rachują do 60,000 wojska Pruskiego, które się istotnie znajdują w kraju Saskim.

Podług listow z Lipska, regimenta Saskie powroczą do pokojowych stanowisk.

Mowią, iż W. Xzna, małżonka W. Xcia Konstantego Roslyi, ma się udać do Berlina.

Przybył przedwczoray do Steinheim (w okolicach Hanau na lewym brzegu Menu) oddział Francuzow, którzy się w tym miejscu rozłożyli, drugi oddział stanął w pobliskim miasteczku. Część korpusu Marsz. Augereau iest tam także oczekiwana z okolic Wisbaden.

Z Medyolanu d. 3. Stycznia.

List z Neapolu pod d. 15 p. m. zamyka się następuie:

Podają do 40,000 liczbę wojsk cudzoziemskich, które tu, w Manfredonii, i w innych okolicach Włoch wylądowały na ląd. Między temi iest do 25,000 Roslyanow, 9000 Anglikow, a 2400 Albańczykow. Do nich ma się przyłączyć 12,000 Neapolitańczykow pod dowództwem Hrb. Damas, którego oczekują z Palermo. Przedwczoray była tu wielka wojen-

na rada, na której przydydował Jenerał naczelny Lasci. Wydano rozkaz zebrania 12,000 koni na potrzeby armii.

Z Londynu d. 10. Stycznia.

Uwaga tutejszych mieszkańców w 2ch dniach ostatnich była iedynie zwrocona na obchod wspaniałego pogrzebu Nelsona, który powszechnie sprawił ukontentowanie. Tamż, gdy ciało pomienionego bohatera wodą prowadzono, była wzorem wspaniałości, iaką tylko w Wenecyi widziano. Powierzchnia iey była łodziami i barkami niezliczonego kołoru okryta, pomiędzy któremi barki czarne, żałobnemi znakami przystroione, celowały. Wodna ta exportacya trwała przez godzinę, w pośród odgłosu dział i dzwonow, pod czas którey zdarzył się nie mały przypadek, to iest: wiatr gwałtowny wywrocił iedną łódź z czworgiem ludźmi, z których troje w okamgnieniu utonęło. Dzień wczorayszy był wspanialszym nad wszystkie inne poprzedzające, o którym aby dać wyobrażenie, wspomnieć tylko należy, że 30,000 częścią regularnego wojska, częścią ochotników szło w paradzie, a pogoda szczególniey sprzyiała. Wojsko regularne szło w orszaku i było wyborem wojska, to iest grenadyery Szkockie, regiment Xcia Wallii, Królewski i Xcia Kumberlandskiego, grenadyerowie Szkotscy, którzy znajdowali się w Egipcie, oraz regimenta Buftowe i Nankinowe, które postrzelane w Egipcie chorągwie przy tej okazji rozwinęły. Trumna pozłacana srebrem obita, wieziona była na wysokim wozie tryumfalnym nakształt batu, i przykryta czarnym baldachimem. Widok wspaniałego kościoła S. Pawła, *Requiem*, mnostwo officerow, szereg czarnych powozow napelnionych officerami morskimi, milczenie przytem głębokie, wszystko to czyniło piękne i mocne wrażenie.

Krótko mówiąc, złożenie tego wielkiego bohaterę morską na wieczny spoczynek, odpowiada jego sławie i czynom. Ekwipaże Królewiczów, a szczególniej Xcia Walli były bardzo wspaniałe i dodawały blasku pogrzebowemu orszakowi. Wszystkie Xiążęta krwi były przy tamtem obrzędowi.

W czasie wczorajszego obchodu udufiło się dwoje ludzi. Wszelako porządek i spokojność były zachowane, do których utrzymania najwięcej się przyczynił korpus lekkiej jazdy Londyńskiej, i jazda Westminsterka.

Wszyscy nasi officerowie morscy, z okazji śmierci Nelsona, nosić będą przez 8 dni czarną krepę na rękach.

Times i inne pisma z okoliczności Nelsona na pogrzebu czarnymi brzegami były obwieszane i zawierały opisy tego bohatera.

Jenerał Maitland, nowy Ceyloński rządca wysiadł na tą wyspę d. 18 Lipca.

W gospodzie Loyds był przybity wczoraj następujący dziennik:

Z Admiralicji d. 9 Stycznia 1806. —
"Admirał Jan Duckworth spotkał d. 25 Grudnia jedną Francuzką eskadrę pod 31 szerokości, a 20 długości stopniem, która się z 6 okrętów liniowych składała, i ścigał ją aż do 28° i 41' szerokości, a 19° i 37' długości. Lecz przy zważaniu w żegludze (wszystkie bowiem okręty były nowe) zgubił ją z oka, lubo ostatni z jego okrętów Superb o 6 mil do ostatniego z nieprzyjacielskich się zbliżył, niezważając, że 3 własne okręty z oka stracił. Gonitwa ta trwała przez 31 godzin. Mówi w swym liście Jan Duckworth, że nieprzyjaciela do zachodnich Indyy ścigać będzie, dokąd bezwątpienia dąży, i że wymknienie mu się pomyślnemu jedynie wiatrowi winien.,"
Eskadra Admirała Duckwortha składa się z 6

okrętów liniowych.

Statek przewozowy Ariadne z częścią 990 regimentu, rozbił się przy Kale; wojsko zostało wyratowane, ale dostało się w niewolę.

Gazeta wieczorna *the Traveller* zawiera o stanie naszych Indyjskich osad, co następuje:

Stan skarbu naszych wschodnio-Indyjskich osad w smutnym nader zauważyć się położeniu. Lord Cornwallis przybywszy tam, znalazł skarbiec w Kalkucie zupełnie wyczerpany, resztę bowiem pieniędzy roztrwonił przez zbytek Margrabia Wellesley. Wszystkie srebro, które jedynie na kupno dóbr Lorda Cornwallis stąd powioził, natychmiast postano do armii, w której wielki niedostatek pieniędzy panuje. Poczyniono pożyczki na wielką prowizyą, które kampanii długi znacznie powiększyły. Po przybyciu Lorda Cornwallis odmieniło się natychmiast wszystko: zamiast okazałości i zbytku zaprowadzono oszczędność. Zaprzestano budowli pałacu dla Jen. Gubernatora w Barrompasze. Wydatki wszelkie są ograniczone. Dług kompanii podniósł się do 30 mill. f. szt. z których 22 mill. zaciągnięto pod administracyą Margrabi Wellesleya, który do Indyy końcem zmniejszenia długów, był postany.,"

Dla nieszczęśliwych mieszkańców Szwabii, którzy tak wiele ucierpieli przez wojnę otworzono w Norwich składkę, do której bogaty tamtejszy bankier 1000 f. szt. podisał.

Donoszą z Lizbony, że rząd Portugalski z przyczyny przyciskającego niedostatku pieniędzy udał się do Papieża, celem wyjednania sobie pozwolenia sprzedania dóbr duchownych.

GAZETY KRAKOWSKIE

W NIEDZIELĘ DNIA 2. LUTEGO 1866.

Z Monachium d. 11. Stycznia.

Wczoraj przybył tu z Medyolanu Wicekról Xzę Eugeniusz. Zaślubienie jego z Kżniczką Augustą na d. 14 b. m. jest oznaczone. Elektor Arcykanclerz daie mu ślub i kazał Arcybiskupią kapę z Ratysbony iak nayprędzey do Monachium przewieśdź.

Cesarstwo Francuzcy po zaślubieniu Xcia Eugeniusza d. 20 wyjadą na powrot do Paryża. Młoda nowo zaślubiona para w przody do Medyolanu, a stamtąd do Paryża poiedzie, gdzie w Maiu prawie cała Nayiasniejsza familia ma się znajdować.

Z Londynu d. 14. Stycznia.

Oczekujemy tu co chwila wiadomości, że Przylądek Dobry Nadziei znowu nasze woysko opanowało, którem Jenerał Baird dowodzi, a które tam Adm. Popham poprowadził. Według nayświeższych doniesień panował na tym przylądku wielki niedostatek, tak dalece, iż rząd był przymuszony wspierać mieszkańcow żywnością z swoich magazynow.

Kapitan bandery Adm. Willeneuve, P. Magendie popłynął na słowo honoru na pokojowen statku do Francyi. Wiezie on z strony naszego rządu nowe propozycye względem powszechney wymiany ięców.

Według wiadomości z Jamaiki panuje wielka niezgoda pomiędzy naczelnikami Murzynow na wyspie St. Domingo. Załoga Francuzka w Sahto Domingo z wielką niecierpliwością wygląda posłtkow, ażeby korzystać mogła z tego poróżnienia Murzynow. Mewią, że eskadra, która z Breſt wytynęła do St. Domingo jest także przeznaczona.

Adm. Warren wytynął na morze z swoią eskadrą z 7 liniowych okrętow składającą się. Lord Callingwood d. 7 Grudnia był pod Kartageną. Admirał Louis zamyka Kadyx.

P. Pitt. przybył w sobotę w wieczor z Bath do swoiey wieyskiej posiadłości przy Putney. Okoliczności iego zdrowia były mu przyczyną kilkokrotnego w drodze spoczynku. Gazety oppozycyjne głoszą z zapewnieniem o odmianie ministrow, a ministeryalne przeciwnie utrzymują.

Ambasador Rossyyski częste miewa naradzenia z Lordem Mulgrawe, sekretarzem stanu do związkow zagranicznych.

Wezwano do P. Pitta dwoch lekarzow: P. Baillie, P. Vaughan, aby z P. Walterem Farquarł złożyli radę względem stanu zdrowia tego ministra. Wielkie osłabienie, i chodząca

po członkach podagra są przyczyną gwałtownych jego boleści, i kto wie czyli P. Pitt będzie w stanie znaydować się przy otwarciu parlamentu.

Według ostatnich obrad Amerykańskiego kongresu, zdaie się, że przyydzie do zerwania pokoju z Hiszpanią. Kongres naradzał się względem naiazdow z strony Hiszpanii, i wyznaczył kommissyą do przyniesienia mu projektu względem przyspobienia broni i amunicyi.

Pieniądze na rękę dla rekrutow znacznie powiększono w naszym kraiu. Zaciągającemu się do konnicy dają 19 f. szt. a do piechoty 22 f. szt.

W Dover i około Dover znayduie się około 10,000 woyska.

Admirał Linois d. 1 Listopada odplynął znowu z swoią eskadrą z przylądka Dobrey Nadziei. Przed jego odplynieniem przytrzymano tam wszystkie znaydujące się okręty.

W Indyach zachodnich rozbił się nasz wojenny statek el-Orquitto d. 7 Listopada. Z 136 ludzi na nim będących, pomiędzy którymi naywięcey było żołnierzy, 101 się zato-piło.

Ponieważ Król Jmć choruje na oczy, i ledwie z wielką trudnością czytać może, przeto parlament nie przez niego, ale przez wyznaczoną kommissyą będzie zagaiony.

Z Bawaryi d. 13. Stycznia.

Następca tronu Bawarski otrzymał w podarunku od Cesarza Napoleona pięknego Arab-

skiego konia. Jenerałowie Deroy i Wrede dostali po wielkim krzyżu legii honorowey z pensyą dożywotną 5000 fr. Rozdano także pomiędzy armią Bawarską kilkaset małych krzyżów, i do tego mają niektórzy żołnierze po 250 fr. pensyi.

Na wdowie mieszkanie przeznaczona bydz ma dla Xźniczki Augusty Parma i Placencya lub inne niepodległe Xięstwo.

Poset nowego Xcia Łukiewskiego kawaler Mancio, miał u dworu Monachiyskiego wstępną audyencyą.

Znacznieysze familie i Minister Montgela będą wyniesione na stopien Xżąt.

Z Augszpurga d. 11. Stycznia.

Wczoray nadeszła tu wiadomość, że miasto Augszpurg ma bydz iedną z naypierwszych fortec w Bawaryi. Twierdze około naszego miasta mają bydz rozprzeźrzeniaone, a szauce podwoione. Trzy regimenta Bawarskie mają tu przyśdz na załogę, a Jenerał Wrede będzie kommandantem tuteyszego miasta.

Od początku tego tygodnia zyskuie tuteysze miasto na wesolości. D. 7 b. m. prze-ciągnęty tędy 3 regimenta Badenkie. D. 8 przybyło tu 2000 Francuzko-Cesarskiej gwardyi konney, która 10 do Strasburga się udała. W krótce ma przechodzić tędy 6000 Wirtemberskiego woyska, i pierwsza kolumna Francuzkiego z 36,000 ludzi złożona.

D. 14, 15 i 16 b. m. będzie całe Monachium przez 3 nocy oświecone.

D O N I E S I E N I A.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa na fundamencie wysokiego C. K. Gubernialnego dekretu 28 Grudnia r. p. Nro. 52,245 publicznie uwiadomia, że w zupełnym przekonaniu się, iż dostarczający zapas pieniędzy miedzianych w kraiu się znaydować musi, ponieważ takowe ciągle w znacznych summach z skarbowych kass wydawane są, od dawna nie podatkow i innych danin nie w tychże pieniądzech, lecz prawie wszystkie w Bankocetlach dziają się, ooczywiste upodlenie Bankocetlow tylko duchowi lichwiarstwa chciwych spekulantow i niewiadomości pospolstwa, z których pierwsi korzystać umią, szczególnie się przypisuie. —

Cheć więc przeskodom, które przez bezprawie codzienny handel tamią granicę położyć, Wysoko C. K. Gubernium stosownie do dekretu nadworney kancelaryi w tym obiekcie rozporządza: — 1) Każdy mający iakikolwiek towar do sprzedania jest obowiązany takowy za Bankocetle podług iego zupełney wartości i teyże samey ceny sprzedać, za iaką takową między nim i kupującym jest zatargowany, albo za iaką wartość jest zataxowany. 2) Gdyby tedy sprzedający takowy po zawartym zatargowaniu zapłaty w miedzianych pieniądzech się domagał, albo za przyjęcie zapłaty w Bankocetlach przymuszał, albo mu na tem fundamencie w towarze samym iakikolwiek uszczerbek uczynił, na ten czas nietylko takowy towar, ale także za niego zapłacone pieniądze konfiskacie podpadać. 3) Wexlowanie pieniędzy miedzianych za Bankocetle naysurowiey się niniejszym zakazuje, a przekonany o zamianie Bankocetlow za niniejszą kwotę drobnych pieniędzy z konfiskowaniem kwoty i podwoynym złożeniem teyże, a podług okoliczności także na ciele skarany będzie. 4) Także w takich towarach, których wartość iednego Ryńskiego nie dochodzi jest sprzedający obowiązany zapłatę w Bankocetlu przyjąć, jednak przymuszonym byź nie może, ażeby resztę w drobnych pieniądzech wydał, lecz to musi w tym procz tego nie tak często zdarzającym się przypadku umowie kupującego i sprzedającego zostawione byź, to jest: czyli pierwszy takowego towaru aż do wartości Ryńskiego kupić, albo resztę aż do drugiego razu w rękę sprzedającego chce zostawić. 5) Na przestępstwo tego rozporządzenia przeznaczona w 3 rozdziale kara podobnie się stanowi. 6) Donoszącemu o przestępstwie rzeczonego rozporządzenia zataenia iego imienia, a w przypadku gdyby się takowe udanie iego imieniem udowodniło zcia część konfiskaty za nagrodę zapewnia się. 7) Zwierzchnościom miejscowym nakazuje się z tey okoliczności urzędownie postępować, wszelką pilnością na uniknięcie tego pieniędzy lichwiarstwa mieć bacność, a gdyby się zaskarżenia okazały, natychmiast inkwizycyą przedsiębrać i wyrok z dozwoleń rekursu stanowić. Gdy Bankocetle w oddaniu kotrybucyi i wszelkich danin w swoiey zupełney wartości przyjęte byź muszą, tedy toż samo w każdym odbyciu i nabyciu i w publiczney sprzedaży tym pewniey zachować należy, gdyż przeciw przestępcom nieochybnie podług spomnianych kar postępowano będzie.

Dnia 16 Stycznia 1806. Z Magistratu C. K. Stołecznego Miałta Krakowa.

Gollmayer.

Gross.

Pewna Pani rodem Niemka, ślacheckiego urodzenia, która w młodości swoiey doskonale edukowaną była, życzy sobie założyć tutaj w Krakowie bieżącego roku 1806 na początku Marca Instytut edukacyi dla młodych ślacheckich Panienek. To jest godzinami nauczać i następujących nauk, sposobem takowem: 6 godzin codziennie, iakoto, z rana od 8mej do 11tey, po południu od 3ciey do 6tey będą tem zatrudnieniom poświęcone, pod ten czas będą się Panienki uczyć najpierwey Francuzkiego i Niemieckiego ięzyka w zupełney doskonałości tak czytać iak pisać. (Tak zaś do Niemieckiego iak Francuzkiego pisania, będzie na koszt nauczycielki osobny metr utrzymywany.) Gdy zaś Panienki w tych obydwóch ięzykach tak dobrze czytać i pisać będą umiały, że będą mogły zrozumieć co czytają, na tedy zaczną się uczyć Historyi Świętey i moralności w Niemieckim, i Historyi Polskiej w Francuzkim ięzyku. Historyi Niemieckiey po Niemiecku, a Historyi jeneralney znowu po Francuzku. Geografia, Historya naturalna i Mytologia będą w obydwóch ięzykach na przemiany nauczane. Wszystkie te obiekta nietylko, że będą czytane, ale każda Panna będzie musiała w obydwóch tłómaczyć i Ternionami pisać, które Terniony po skończoney edukacyi dla swego dalszego użytku z sobą zabierze. Chociaż wszystkie te nauki już do uformowania serca, rozumu zmierzają, iednak obowiązuje się Nauczycielka oprócz tego nauczać Panienki wszystkiego tego, czego wymaga uczciwość, delikatny sposób obchodzenia się, świat, przyżytość i obyczajność. Nawzajem zaś żąda Nauczycielka, aby każda Panienka, która u niey edukacyą zacząć będzie miała, umiała doskonale w iey oyczystym ięzyku czytać i pisać i pierwsze początki gruntowney Religii miała. A ponieważ ta edukacya dla małych dzieci nie jest, tedy powinna każda Pana najmniej 9 lat mieć. Z potrzebnem napomnieniem rodziców i z należytą pilnością dzieci, może ta edukacya w 5ciu latach tym pewniey ukończoną byź, że Nauczycielka dla tego właśnie nie podeymuje się Panny na mieszkanie i wikt do siebie brać, aby nie będąc interesami gospodarskimi zatrudniona, zupełnie czas swoy zatrudnieniom edukacyi poświęcić

mogła. O czem dała już tu w tem kraju próbę zdatości swojej. Reszty zaś może każden życzący sobie dowiedzieć się na ulicy S. Jana w domu pod Nrm. 465 na drugim piętrze od właściciela domu tego.

Per Cæs. & Cæs. Regium Universale Appelationum Tribunal Galiciæ Occidentalis omnibus & singulis quorum interest hisce notum redditur, medio Alaffini Aulici Decreti sub 20 Decembris An: 1805 editi dispositum haberi, ut Concursus ad vacans Munus Judicis Criminalis Sandomiriensis cum salario 800 fl. rhu. connexum aperiatur & publicetur; pro quo igitur aperto Concursu terminus ad primam Aprilis An: 1806 præfixitur, simul vero concurrere cupientes inviantur, ut petita sua pro obtinendo hoc Munere legalibus requisitis adstructa, immediato Reg. huic Appelationum Tribunali in præfixo hoc termino eo certius exhibeant, quo secus hoc prætenapsu nulla exporrectorum ratio dabitur. Datum Cracoviæ 7. Januarij 1805.

Lewiński V. P.

Ex Consilio Cæs. Reg. Appell: Trib: Gal: Occid:

Jgnatius de Rottmann.

Piekarski.

C. K. Sady Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi Zachodniej Panu Felixowi Lubińskiemu niniejszym Edyktem uwiadamo czynią, iż Królewski Fiskus imieniem Altaryi kościota Sokołowskiego, tudzież Panien Mitosierdzia Sokołowskich przeciwko tego i Prota Potockiego czyli jego massy kuratora Adwokata Reynbergiera, i massie krydalney Michała Ogińskiego czyli jego kuratora spraw Adwokata Dederka w punkcie zapłażenia razem summy 18,000 zł. pol. czyli 4500 zł. ryń. z prowizyą do Sądow tureyszych załobę podał, i pomocy sądowej dopraszał się. — Gdy zaś też Sady dla niewiadomego jego zamieszkania temuż tureyszego sądowego adwokata Izdebskiego za kuratora z jego szkodą i niebezpieczeństwem ustanowily, z którym też rozpoczęta sprawa podług przepisow dla Galicyi Zachodniej prowadzona i ukończona będzie. Dla czego on niniejszym Edyktem upomina się, ażeby w przeciągu 90 dni tłumaczył się, lub oznaczonemu obrońcielowi dokumenta swe przestął, lub innego adwokata, obrał, i owego sądowi wymienił, i tych prawa środkow używał, które do obrony swej sprawy użytecznymi bydź sądzi, gdyby albowiem tego nie uczynił i swą zaniedbał sprawę, szkodę sobie stąd wynikłą sam sobie przypisać będzie wien. Dan w Lublinie d. 4 Listopada 1805.

B. Gołaszewski.

Doflenberg.

G. Reinl.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachodniej.

Klimaszewski.

Na dniu 13 Lutego r. t. odprawiać się będzie licytacya następujących realności miasta Brzesko nowe. Ponieważ już dwa razy wspomniane dochody bez skutku licytowano, takowe przy zmniejszeniu ceny fiskalney najwięcey dającym na 3 następujące lata to jest od dnia licytacyi do dnia 31 Sbra 1808 wypuszczone zostaną, to jest:

a) Grunt Klin nad Chochlowem zwany, znajdujący się w Galicyi wschodniej cena fiskalna wynosi 21 ryń.

b) Grunt Klin Fabrowski pod jeziorami zwany cena fiskalna wynosi 11 ryń. 5 kr.

c) Rola Landwoytowska zwana, fiskalna cena wynosi 21 ryń. 35 kr.

d) Łąka pod Rudnikiem zwana, cena fiskalna 18 ryń. 45 kr.

e) Grunt Klin Piskorow Łąka zwany, cena fiskalna 25 ryń. w Galicyi wschodniej.

f) Grunt Klin nad Cierniawką zwany, cena fiskalna 17 ryń. nakonajec.

g) Grunt Klin Luba zwany, pretium fisci 24 ryń. 40 kr.

Maiący chęć licytowania na wzwyż wyznaczonym dniu w Brzesku nowym znajdować i zwyczajnym wadium zaopatrzyć się mają.

Z C. K. Cyrkularnego Urzędu Krakowskiego d. 31 Xbra 1805.

(Przy dzisiejszey Gazecie znajduje się drugi Dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIEY

W Krakowie dnia 2 Lutego 1806

DONIESIENIA.

C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi Zachodniej, sukcesorom niegdy Kazimierza Łopuszańskiego, iako to Hippolitowi, Jędrzeiowi dwoyga imion i Antoniemu synom, tudzież Jozefie Salomei dwoch imion corce, i ich Matce Franciszce z Eglewskich, pierwszego zamężcia Łopuszańskiej drugiego Burdzyckiej, niniejszym Edyktem wiadomo czynią, że Piotr Gniwosz Opiekun małoletniej Maryanny Hülchenowej w sprawie o sekwestracją dóbr wsi Głusiec na satysfakcyą summy 12000 zł. pol. 8913 zł. pol. 10 gr. pod dnem 15 Listopada r. b. żalobę do Sądów podał i o pomocy sądowej dopraszał się. — Gdy zaś Sądy te dla ich niewiadomego zamieszkania, imże tu teyszego sądowego adwokata Izdebskiego, za obronę z ich szkodą i kosztem ustanowily, z którym ta sprawa, podług przepisanego dla Galicyi Zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, dla czego oni niniejszym Edyktem napominają się, ażeby na dzień 26 Lutego roku tego 1806 na godzinę 9 z rana do excepcyi stawili się, i ustanowionemu dla siebie patronowi dokumenta i dowody swej sprawy oddali, albo innego adwokata za obronę sobie obrali; Sądom tym wymienili, i tych podług prawa używali środków, któreby do obrony swej sprawy za użyteczne sądzili, ażeby sprawy swoicy niezaniebali, gdyż szkodę stać wyniknąć mogącą, samiby sobie przypisać byli winni.

Dan w Lublinie d. 26. Listopada 1805.

B. Gołaszewski.

Dofsenberg.

D. Władich.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubelskich Galicyi Zachod.
Kłmaszewski.

C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodniej Panu Wincentemu Hrabu de Campo Scypio niniejszym Edyktem wiadomo czynią, że Jan Madann przeclawko enema, i Karolowi Hrabu Scypio w punkcie uznania exekucyi do summy 155700 zł. pol. przy Karola Hrabu Scypio, narzecz Wincentego Hrabu Scypio będącey, to jest na satysfakcyą summy kapitałney 10,000 zł. ryń. z prowizyą, pod dnem 30 Listopada 1805. żalobę podał i pomocy sądowej dopraszał się. — Gdy zaś Sądy te dla iego niewiadomego zamieszkania, iemu tu teyszo sądowego adwokata P. Stefana Chylińskiego za obronę z iego szkodą i kosztem ustanowily, z którym ta sprawa podług przepisanego dla Galicyi Zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, dla czego on niniejszym Edyktem napomina się, ażeby na dzień 10 Marca 1806 o godzinie 9 z rana do excepcyi się stawil,

i wyznaczoemu sobie patronowi dokumenta i dowody swej sprawy oddał, albo innego adwokata za obrońcę obrat, Sądom tym wymienił, i tych podług prawa użył środków któreby do obrony swej sprawy za użyteczne sądził, ażeby sprawy swej niezaniebdał, gdyż szkodę stąd wyniknąć mogącą samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 10 Grudnia 1805.

B. Gołaszewski.

Gruszecki,

Władich.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubel Galicyi Zachodney.

Klimaszewski.

C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie Galicyi Zachodney Pani Maryannie z Hrabów Potockich, Hrabinie Mostowskiej niniejszym Edyktem wiadomo czynią: że Pani Joanna z Hrabów Potockich Hrabina Potocka w sprawie o zapłacenie suanny 76,000 zł. pol. żałobę podata i pomocy sądowej dopraszała się. — Gdy zaś Sądy te: dla iey niewiadomego zamieszkania, tuteyszo sądowego adwokata P. Stefana Chylińskiego za obrońcę z iey szkodą i kosztem ustanowiły, z którym ta sprawa podług przepisanego dla Galicyi Zachodney sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, dla czego ona niniejszym Edyktem napomina się, ażeby w przeciągu 90 dni do excepcyi się stawia, i ustanowionemu dla siebie patronowi dokumenta i dowody swej sprawy odda, albo innego adwokata za obrońcę sobie obrat, Sądom tymi wymieniła i tych podług praw użyta środków któreby do obrony swej sprawy za użyteczne sądziła, ażeby sprawy swojej nie zaniebdała, gdyż szkodę stąd wyniknąć mogącą samaby sobie przypisać była winna,

Dan w Lublinie dnia 2. Grudnia 1805.

B. Gołaszewski.

Gruszecki.

Władich.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich Galicyi zachodney.

Klimaszewski.

C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodney JP. Dominikowi Kuczyńskiemu niniejszym Edyktem wiadomo czynią, że Pani Wiktorya z Kuczyńskich Szydłowska przeciwko Panom Felixowi, Antoniemu i Dominikowi Kuczyńskim w sprawie ustanowienia majątku po Leonie Kuczyńskim pozostałego i wymierzenie posagu sobie z tegoż należącego się — żałobę podata i pomocy sądowej dopraszała się. — Gdy zaś Sądy te dla iego niewiadomego zamieszkania temu tuteyszego Sądowego adwokata Dedeckę za obrońcę z iego szkodą i kosztem ustanowiły, z którym ta sprawa podług przepisanego dla Galicyi Zachodney sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, dla czego on niniejszym Edyktem napomina się, ażeby w przeciągu dni 90 do excepcyi się stawit, i ustanowionemu dla siebie patronowi dokumenta i dowody swej sprawy oddał, albo innego adwokata za obrońcę obrat, Sądom tym wymienił, i tych podług prawa użył środków, któreby do obrony swej sprawy za użyteczne sądził, ażeby sprawy swej niezaniebdał, gdyż szkodę stąd wyniknąć mogącą samby sobie przypisać był winien. Dan w Lublinie d. 4 Grudnia 1805.

B. Gołaszewski.

F. Poll.

Dofsenberg.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich.

Urmowski.

Propagacya Miastu Kaczyce przy ostatniey w miesiącu Sbris r. p. odbytey licytacji z przyczyny mało licytantow z 2256 ryń, na 850 ryń, spadła. — Ponieważ Wysokie Gubernium Dekretem dnia 20 Xbra r. p. Nr. 51352 powtorną licytacją naznaczyć rozkazało, licytacya tegoż dochodu na dzień 18 Lutego się naznacza, na który dzień miastycy chęć licytowania się zaprasza. — Pretium fisci na rok ieden 850 ryń, gdy zaś 1 roku minęło, przy-

szły czas od ceny więcej się dającej odtrącony, i w przypadku, gdyby licytacya pomy-
ślą została, na rok przyszły kontrahentowi zostawiony będzie. — Przypomina się oraz, że
zaraz przy licytacji totą część pretii fisci jako wadium złożona, jako też kaucya w goto-
wiznie lub w obligacjach skarbowych złożona być powinna.

W Krakowie dnia 20 Januarii 1806.

Z strony Magistratu C. K. Miasta Lublina, oznajmuie się tym Edyktem, P. Julianowi
Leśniewiczowi i Franciszce z Trzeńskich małżonkom, iż P. Maryanna z Trzeńskich Raczyn-
ska u sądu tego względem dworku z ogrodem, którego podział w naturze zatrudnym byłby,
otaxowania, a otaxowanego przez publiczną licytacją sprzedania, załobę na niek podał i o-
pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga dopraszała się. — Gdy zaś Magistrat, nie mając
wiadomości gdzie oni zostają, lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, pa-
trona tutejszego w osobie Jędrzeja Kozyrskiego z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowił,
z którym podług ordynacyi sądowej proces ten rozpoczął się, i ukończony zostanie:
Oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się, ażeby wczasie przyzwoitym, to
jest w 90 dniach albo sami się stawili, albo jeżeli jakie mają Prawa swego dowody, te zastęp-
cy wyznaczonemu wczasie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego tutejszemu
magistratowi wymienili, i podług przepisu, tych środków prawa użyli, które do obro-
ny swej sprawy, za najsukuteczniejsze osadzą, gdyż inaczej wszelką niedogodność z za-
niegdbania wynikającą, podług opiewu C. K. praw samiby sobie przypisać byli wiśni.

Dan w Lublinie dnia 17 Xbis 1805.

F. Poll.

Schweitzer.

Krepski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Lublina.

Swiderski.

Per C. R. Forum Nobil. Tarnowien. Gall. Orient. qua curam Substantie post Stanislaum olim
Kosłakowski relictae gerentis omnibus & singulis arrendandi Cupidis medio presentibus publico edi-
ctum notum redditur — ad Instantiam Successorum ipsorum Stanislae Kosłakowskianorum co-
ram Foro Nobil. Leopoliensi qui Instantia pertractante circa Prothecollum Commissionis in or-
dine administranda substantie Mebus 19 & 20 Julij 1803 assumpta declarata bona ad Massam
Stanislae Kosłakowski ex parte Camerae R. in Commutationem bonorae Salinarum Bochorod-
czany tradita, Jurisdictioni Regii hujus Fori subjecta, & quidem Biczycze, Krasne & Cietrze-
wina in Circulo Siedecensi Judowiki cum Maszkienice tum Ludwinow cum Katarzyńska &
Pobiedziskie in Circulo Bochoensi sita quorum Inventaria circa actum licitationis cuius arend-
andi cupido inspicenda in actis patebunt medio publice licitationis solito modo in tribus ter-
minis quorum *Imo* in diem 28 Martij *adus* 28 Aprilis & *zitus* in 30 Maji 1806 praefigitur
celebrande per arrendam dimissum iri, erga consuetus per ipsomet haeredes in Commissione su-
praferat, dato 19 & 20 Julij 1803 Conditiones quibus tamquam constitutus Massae administrator ad-
huc ulteriores quas pro bono & Comodo Massae profectus viderit in ipso termino licitationis
addere potest, sequentes pro basi assumtas. a) Ut Possessor a possessione quolibet Anno si Suc-
cessoribus haereditas arrendatorum bonorum & possessi agnita foret, aut bona-exarendata in satis-
factionem onera Massae vendi contingeret recedat. b) Ut omnes Contributiones dominicales
quae unq; onera publica & praestiones aeraiales omnis generis tractu possessionis absq; regressu
ad Massam possessor ipse deportet, & se se eatenus quierantis coram administratore legitime.
c) Ut pretium locati conducti annuum circa licitationem proponendum anticipative *Imo* Anno
Junij tempore scilicet Contractorum Cracoviensium ad depositum Judiciale hujus Fori comportet.
d) Utq; similiter intra 14 dies post approbatam licitationis actum Cautionem pro non desolan-
dis aedificiis dominicalibus & aeconomicis in quota per $\frac{1}{10}$ ab annuo pretio deponat. e) Ut in
Casu non perceptorum proventuum grandinis aut penuriae nullam ad Massam praetensionem ha-
beat. f) Terminus possessionis incipiet cum 24 Junij Anni futuri 1806 & eodem die post exi-

tum triennii expirabit exceptis Casibus sub a) specificatis quo in passu possessor etiam omnibus beneficiis per legem sibi concessis nuretiabit. g) Inveniamina subditorum ad possessorem spectabunt qui tempore suæ possessionis eadem recipere obligatur. h) Intuitu ligni pro Calefactione & braxatoriis possessoris erit separate cum administratore complanare, quo obtutu administrator necessitatem expensæ & statum sylvarum animadvertet. i) Possessor confirmiter præmissis punctis Contractum cum administratore in binis exemplaribus celebrabit, & pro utroq; exemplari chartam tymbratam ipse dabit.

Ex Consilio C. R. F. c. i Nobil. Tarnoviæ die 28 Novembri 1805.
Absente Excelentissimo Præsidente.

Allamus Jaworski.

Merschler.

Roesler.

Ex parte Cæs. & Cæs. Reg. Appellationum Tribunalis Galiciæ Occidentalis, omnibus & singuli quorum interest, notum hisce deditur Munus Assessoris Criminalis Sandomiriensis cum Annuo Salario 500 fl. rhen. connexum vacans, & ad illud Concursum apertum, ac terminum usque ad 7mam Marti an. cur. præfixum esse, quamobrem omnibus ad hocce Munus concurrere Cupidis incumbet petita legalibus requisitis instructa Regio Judicio Criminali Sandomiriensi in præfixo hoc termino exhibere, que serius prorectorum nulla ratio habebitur.

Datum Cracoviæ 20 Januarii 1806.

Lewinski V. P.

Ex Cons. C. R. Appell. Trib. Gal. Occident.

Bern. Dwernicki.

Ignatius de Rottmann.

Ponieważ względem osadzenia przy Grodzkim Magistracie 1go i 2go Assessora mieysca z pensyą roczną 200 Zł. rym. i 150 Zł. rym. wypisany konkurs z powodu niezdolnych podanych się kandydatow uskuteczniiony nie został, przeto powtorny konkurs na dzień 15 Lutego r. b. wypisuje się, kompetenci więc życzący sobie tych mieysc, mają się zaopatrzyć dekretami Eligibilitatis z linii polityczney i sądowey, jako też zaświadczeniem mora nosci, i prozby swe naydaley do wspomnianego terminu do C. K. Urzędu Cyrkularnego Lwowskiego podać. W Krakowie dnia 24 Stycznia 1806.

C. i C. Kr. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodney oznaymują tym Edyktem Pani Teressie Morzkowski: że Pani Magdalena z Slaskich Lipowska swoim i małoletnich z niegdy Janem Slaskim spłodzonych dzieci imieniem czyniąca, u Sądow tych — o przywroczenie do pierwszego stanu końcem dania wspólney z Maryanną Dembińską Excepcyi względem 5000 zł. pol. — żalobę na nią podała i o pomoc Sądu ile si rawiedliwość wymaga prosi. — Gdy zaś Sądy te, nie mając w domości gdzie ona zstaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, oneyże Teressie Morzkowski adwokata tuteyszego Telesfora Billewicza, z iey szkoda i iey kosztem, zastępcą postanowily, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowey na C. K. państwa dziedziczne przepisaney rozpocznie się i ukonczony bedzie; ona przeto Edyktem ninieyszym tym końcem upomina się, ażeby w czacie przyzwotyym to jest dnia 12 Lutego 1806 roku sama stajęła, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonego wczesnie przestęła, albo nakoniec innego sobie patrona obrata, tego sądom tuteyszym wymieniła, i podług przepisu tych środkow prawa używała, a i redę swey obrony za nayskuteczniejsze osadzi; inaczey bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samaby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winna była.

Jozef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

Sterneek.

Z Rady C. i C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodney.

W Krakowie dnia 11 Listopada 1805.

Scherauz.